

о сега оправъте пѫтища-та си и дѣянія-та си, послушайте гласъ-тъ на Господа Бога нашего; Господь ще ся раскае за зло-то, което говорѣ противъ васъ.” Иер. 26; 13. Іезекіиль говори: “Покайте ся, и върнѣте ся отъ всички-тѣ си беззаконія; та да ви не бѫде беззаконіе-то за по-гыбель.” Иез. 18; 30. Когато Йоаннъ Креститель быде проводенъ да приготви пѫть-тъ за Спаситель-тъ, той проповѣдваше: “Покайте ся; понеже наближи царство небесно.” Мат. 3; 2. Когато Господь Іисусъ почина да проповѣдва, той говореше: “Ако ся не покаете, всинца така ще загинете.” Лук. 13; 3. И апостоли-тѣ проповѣдавахъ: “Богъ — сега повелѣва на всички-тѣ чловѣци на всякаждѣ да ся покаятъ.” Дѣян. 17; 30.

Явно е прочее отъ думы-тѣ на пророци-тѣ, на апостоли-тѣ и на Господа Іисуса Христа че никой не може да стане истиненъ Християнинъ, ако ся не покасе за грѣхове-тѣ си.

Пытаніе е сега, въ що състони покаяніе-то, което Богъ изисква отъ всѣкого? Потрѣбно е да знаемъ това добрѣ и да не считамы за истинно покаяніе то, което Богъ не приема за истинно покаяніе. Тогава въ що състони истинно-то покаяніе? И това трѣбва да научимъ отъ Слово-то Божие; а отъ него ся учимъ че истинно-то покаяніе не състони само въ думы, но и въ дѣла; че то не е само устно, но и сърдечно.

Дума-та *покаяніе* въ пъвообразный-тъ языкъ на Новый Завѣтъ значи промѣненіе на умъ-тъ.